Dosarul nr. 2-695/25
2-25119142-21-2-20082025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Partea introductivă:

14 mai 2026 or.
Cimișlia

Judecătoria Cimișlia
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător – Alexandru Ciorba
grefier – Maia Strogoteanu

examinând în şedinţă publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de A.E.Î. „Microîmprumut” împotriva lui Basarab Ivan, Valentina Vîrlan, Anastasia Vrăjitoru, Anastasia Basarab privind încasarea datoriei, și

cererea reconvențională depusă de Basarab Ivan și Basarab Anastasia împotriva A.E.Î. „Microîmprumut”, intervenienți accesorii Vîrlan Valentina și Vrăjitoru Anastasia cu privire la declararea nulității clauzelor abuzive,

a c o n s t a t a t :

Partea descriptivă:

La 08 august 2025 (data de pe plicul poștal), reprezentantul AÎE „Microîmprumut”, avocatul Sergiu Munteanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Basarab Ivan, Valentina Vîrlan, Anastasia Vrăjitoru, Anastasia Basarab prin care a solicitat încasarea datoriei în mărime totală de 210 346, 89 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 02.12.2022, între AÎE „Microîmprumut” și Basarab Ivan, a fost încheiat contractul de împrumut nr. *****în temeiul acestui contract, la data de 02.12.2022, Basarab Ivan a primit împrumutul sub formă de mijloace bănești, în sumă de 300000 lei (pct. 1.1), cu o dobândă de 39% anual (pct.2.1), cu o scadență finală la 22.12.2025. În acest sens fiind semnată dispoziția de plată nr. 827 din 02.12.2022.

Reprezentantul reclamantului indică că, în temeiul contractelor de fidejusiune nr. *****din 02.12.2022, rambursarea împrumutului, plata dobânzilor, penalităților și a altor cheltuieli aferente este garantată în mod solidar de către fidejusorii Vîrlan Valentina, Vrăjitoriu Anastasia și Basarab Anastasia.

Mai indică reprezentantul reclamantului, că în perioada de până la depunerea cererii privind încasarea datoriei, Basarab Ivan, a înregistrat în repetate rânduri datorii nerespectând graficul de rambursare prevăzut în contractul de împrumut (pct.2.6), despre acest fapt pârâtul și copârâții au fost înștiințați prin telefon și scrisori, însă fără rezultat.

A menționat că, AÎE „Microîmprumut" la data de 17.06.2025, a somat pârâtul și copârâții despre necesitatea executării anticipate a obligațiilor contractuale în cel mai scurt termen, acordând pârâtului și copârâților un termen de 10 zile pentru a achita datoria.

A precizat că, conform avizului de recepție pârâtul Basarab Ivan a recepționat reclamația la data de 24.06.2025, însă nu a achitat datoria. Conform avizului de recepție copârâtul Vîrlan Valentina a recepționat reclamația la data de 20.06.2025, însă nu a achitat datoria. Conform avizului de recepție copârâtul Vrăjitoriu Anastasia a recepționat reclamația la data de 20.06.2025, însă nu a achitat datoria. Conform avizului de recepție copârâtul Basarab Anastasia a recepționat reclamația la data de 24.06.2025, însă nu a achitat datoria

A mai indicat că în scopul soluționării extrajudiciare a litigiului, reclamantul a notificat pârâtul și copârâții despre existența și mărimea datoriilor, despre obligația de a restitui suma împrumutului și de a plăti dobânzile de întârziere, penalitățile aferente, respectiv și cheltuielile legate de asistența juridică, precum și despre intenția reclamantului de a acționa în instanța de judecată, în cazul în care nu vor efectua plățile conform contractului.

În drept, își întemeiază acțiune în baza prevederilor art. art. 391, 395, 774, 775, 776, 874, 947, 948, 1242, 1247, 1248, 1628, 1629, 1640 din Codul civil.

La 03 noiembrie 2025 (data de pe plicul poștal), reprezentantul pârâților Basarab Ivan și Basarab Anastasia, avocatul Bălănuță Ion a depus referință pe marginea acțiunii intentate de către AEÎ „Microîmprumut", prin care și-a exprimat dezacordul cu acțiunea enunțată, invocând că, contractul de împrumut conține clauze abuzive și anume clauzele inserate la pct. 2.11 și pct. 2.6., în partea ce prevede obligația de plată a comisionului de analiză și evaluare a împrumutului în mărime de 9000 lei ceia ce constituie 3,00% de la suma împrumutului acordat și pct. 2.8. și 7.2. lit. a) și b) în

partea ce prevede obligația de plată a dobînzii de întârziere în mărime de 44,00% anual, dar nu mai mică de 20 de lei pe zi.

La 03 noiembrie 2025 (data de pe plicul poștal), reprezentantul pârâților Basarab Ivan și Basarab Anastasia, avocatul Bălănuță Ion a depus cerere reconvențională împotriva AEÎ „Microîmprumut", intervenient accesoriu Vîrlan Valentina, Vrăjitoriu Anastasia prin care a solicitat constatarea caracterului abuziv și declararea nulității absolute a clauzelor contractuale inserate după cum urmează pct. 2.1. și 2.6., în partea ce prevede obligația de plată a dobînzii contractuale în mărime de 39,00% anual, pct. 2.3. în partea ce prevede obligația de plată a comisionului de analiză și evaluare a împrumutului în mărime de 9000 lei ceia ce constituie 3% de la suma împrumutului acordat, pct. 2.8. și 7.2. li. a) și b) în partea ce prevede obligația de plată a dobînzii de întîrziere în mărime de 44% anual, dar nu mai mică de 20 lei pe zi din Contractul de împrumut nr. *****din 02.12.2022.

Aici, se impune necesitatea de a evidenția faptul că la 05 noiembrie 2025, referința cât și cererea reconvențională a fost adusă la cunoștința reprezentantului AEI Microîmprumut, avocatului Sergiu Munteanu prin intermediul poștei electronice, iar pârâților Vîrlan Valentina și Vrăjitoiu Anastasia prin intermediul (oficiului Poșta Moldovei, fapt confirmat prin avizele de recepție anexate la materialele dosarului).

Prin încheierea protocolară din 10 decembrie 2025, cererea reconvențională a fost acceptată spre examinare (f.d. 155).

La 10 decembrie 2025, reprezentantul reclamantului AEÎ „Microîmprumut", avocatul Sergiu Munteanu, a depus referință prin intermediul poștei electronice pe marginea acțiunii reconvenționale, prin care și-a exprimat dezacordul cu acțiunea enunțată, invocând că la etapa negocierii și semnării contractului de credit cu cet. Basarab Ivan s-au respectat prevederile Legii nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori și a Codului civil.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantului AEÎ „Microîmprumut" fiind citat legal nu s-a prezentat, însă prin cererea înaintată la data de 13 mai 2026, a solicitat examinarea cauzei în lipsă.

În ședința de judecată, Basarab Ivan și Basarab Anastasia cât și reprezentantul acestora, avocatul Bălănuță Ion nu s-au prezentat fiind citați legal, ultimul a solicitat examinarea cauzei în lipsă.

Copârâții Vîrlan Valentina și Vrăjitoriu Anastasia, fiind citați legal, nu s-au prezentat în ședința de judecată, nu a comunicat motivul neprezentării și nici nu a solicitat amânarea ședinței de judecată.

Așa fiind, în corespundere cu prevederile art. 205-206 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa participanților la proces.

Partea motivată:

Studiind materialele cauzei şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată și cererea reconvențională, instanța de judecată conchide că acțiunea înaintată reprezentantul AEÎ „Microîmprumut” împotriva lui Basarab Ivan, Basarab Anastasia, Vîrlan Valentina, Vrăjitoriu Anastasia privind încasarea datoriei este întemeiată și urmează a fi admisă, iar acțiunea reconvențională este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

Conform art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Potrivit art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Conform art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

În contextul pretențiilor deduse judecării, instanța de judecată reține că, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) din Codul de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Instanța de judecată statuează că, prin prisma iminenței respectării dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, pornind de la necesitatea asigurării dreptului părților la o hotărâre motivată, judecătorul își va motiva concluziile în prezenta speță, prin prisma analizei argumentelor prezentate de către părți, raportate la materialele cauzei civile și la cadrul legal incident.

Drepturile şi obligaţiile civile conform art. 9 alin. (1), (2) lit. a) din Codul civil modernizat, apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Conform art. 774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Astfel, potrivit prevederilor art. 775 alin. (1) din Codul civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Conform art. 776 din Codul civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Art. 858 alin. (1) și (2) din Codul civil stipulează că, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii.

Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Conform prevederilor art. 992 alin. (1) din Codul civil, contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Art. 901 alin. (5) din Codul civil prevede că, neexecutarea obligației înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligației și include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare sau cu întîrziere a obligației.

Conform art. 1763 alin. (1) și (3) din Codul civil, prin contractul de credit, o bancă sau o organizație de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziția unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiția rambursării ei, a plății dobînzii și a altor plăți aferente, sau își asumă orice alt angajament de a achiziționa o creanță sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanții.

Faţă de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esenţa contractului de credit nu reiese contrariul.

Conform art. 1242 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Din prevederile legale enunțate supra rezultă că, contractul de împrumut reprezintă o înțelegere (acord) încheiată la momentul realizării acordului de voință asupra tuturor condițiilor esențiale, prin care împrumutătorul se obligă să dea în proprietate împrumutatului bani sau alte bunuri fungibile, iar ultimul se obligă să restituie aceeași sumă de bani sau bunuri de același gen, calitate sau cantitate.

Conform art. 1247 alin. (1) din Codul civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobînzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi pînă la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluțiunea împrumutului.

Prin urmare, părțile fiind în relații contractuale, în virtutea cărora și-au asumat drepturi și obligații sinalagmatice, sânt responsabile în egală măsură de executarea acestora, reieșind din prevederile normelor legale precizate, în modul corespunzător și în termenii stabiliți, în conformitate cu prevederile legii sau ale contractului.

Analizând materialele cauzei, instanța de judecată reține că, la 02 decembrie 2022 între AEÎ „Microîmprumut”, în calitate de împrumutător și Basarab Ivan, în calitate de împrumutat, a fost încheiat contractul de împrumut nr. ***** prin care asociația a acordat împrumutatului o linie de împrumut în mărime de 300000 lei, pe un termen de 36 luni, cu destinația indicată în actele contractuale și în cererea de împrumut, obligația principală urmând a fi executată conform graficului anexat contractului. Contractul este semnat de către împrumutat, iar din conținutul acestuia rezultă că părțile au stabilit dobânda contractuală anuală, modul de calcul al plăților aferente, scadențele lunare și consecințele neexecutării obligațiilor de plată (f.d. 17-19).

Raportul obligațional este confirmat nu doar prin contractul de împrumut, ci și prin cererea de împrumut, fișa personală a membrului asociației, dispoziția de plată, extrasele de cont aferente împrumutului, graficul de rambursare și certificatul de creanță emis de creditor.

Aceste înscrisuri, apreciate în ansamblu, confirmă că Basarab Ivan a solicitat și a beneficiat efectiv de mijloace bănești în cadrul liniei de împrumut acordate de AEÎ „Microîmprumut”, iar ulterior a efectuat plăți parțiale, fără a executa integral obligațiile asumate prin contract.

Conform dispoziției de plată nr. 827 din 02 decembrie 2022, rezultă că Basarab Ivan, în urma aprobării solicitării de creditare de la AEÎ „Microîmprumut”, a primit suma de 300 000 de lei (f.d.20).

Așa fiind, creditul și plățile aferente contractului de credit urmau a fi achitate de debitor, începând cu 20 ianuarie 2023, conform graficului de rambursare a creditului (f.d. 17).

Potrivit certificatului de creanță generat la 11 august 2025, datoria debitorului Basarab Ivan față de AEÎ „Microîmprumut”, aferentă contractului nr. ***** din 02 decembrie 2022, constituie suma totală de 210 346,89 lei, formată din împrumut restant în mărime de 111 813,52 lei, rate rămase neachitate în mărime de 92 882,92 lei și dobândă contractuală în mărime de 5 650,45 lei.

Instanța de judecată reține că aceste sume sunt corelate cu înscrisurile contabile anexate la materialele cauzei, cu extrasul privind operațiunile efectuate pe contul împrumutului și cu plățile parțiale reflectate în evidența creditorului, iar părțile pârâte pe acțiunea inițială nu au prezentat un calcul alternativ complet, verificabil și susținut probator apt să combată întinderea creanței pretinse.

Raportând normele enunțate la circumstanțele cauzei, instanța de judecată constată că obligația de restituire a împrumutului s-a născut în baza contractului

semnat de părți, iar neexecutarea integrală a obligațiilor de plată rezultă din înscrisurile contabile prezentate de creditor. Întrucât debitorul nu a probat stingerea obligației prin plată, compensație, remitere de datorie sau printrun alt mod prevăzut de lege, instanța de judecată reține că pretenția privind încasarea datoriei (împrumutului restant și ratele rămase neachitate) în mărime de 204696,44 de lei (111 813,52 + 92 882,92 = 204696,44), este întemeiată.

În privința dobânzii de întârziere, instanța de judecată constată că aceasta a fost convenită pentru ipoteza neexecutării la termen a obligațiilor de plată, având funcția de a acoperi consecințele întârzierii și de a disciplina executarea obligației pecuniare. Suma solicitată cu acest titlu, de 5 650,45 lei, este determinată în raport cu restanțele constatate și nu rezultă a fi disproporționată față de valoarea creanței principale, cu atât mai mult cu cât debitorul nu a prezentat un calcul propriu care să demonstreze caracterul eronat sau excesiv al acesteia.

În continuare, instanța de judecată mai constată că, la 02 decembrie 2022, în vederea garantării executării obligațiilor asumate de Basarab Ivan prin contractul de împrumut nr. ***** au fost încheiate contractele de fidejusiune nr. *****cu Vîrlan Valentina, Vrăjitoriu Anastasia și Basarab Anastasia. Din conținutul acestor contracte rezultă că fidejusorii și-au asumat obligația de a răspunde solidar cu împrumutatul pentru executarea obligațiilor rezultate din contractul de împrumut, inclusiv pentru împrumutul restant, dobânzi, dobânzi de întârziere, penalități, comisioane și alte plăți aferente.

Conform art. 1628 alin.(2) din Codul civil, fidejusiunea este obligația garantului (fidejusorul) asumată în folosul unui creditor cu scopul de a garanta obligația pe care debitorul o datorează creditorului (obligația garantată) și care apare și devine scadentă doar dacă apare și devine scadentă obligația garantată.

În acord cu art. 1640 din Codul civil, cu excepția cazului în care s-a stipulat altfel, obligația debitorului și a fidejusorului este solidară și, în consecință, creditorul poate pretinde executarea solidară de la debitor sau, în limitele garanției, de la fidejusor.

În prezenta cauză, contractele de fidejusiune nu au fost anulate, reziliate sau declarate ineficiente, iar fidejusorii nu au demonstrat existența unor cauze legale de stingere sau de limitare a garanției asumate. Prin urmare, în raport cu caracterul accesoriu al fidejusiunii și cu clauzele contractuale prin care s-a prevăzut răspunderea solidară, instanța de judecată reține că Basarab Anastasia, Vîrlan Valentina și Vrăjitoriu Anastasia răspund solidar cu Basarab Ivan pentru executarea obligațiilor pecuniare datorate AEÎ „Microîmprumut”.

În ceea ce privește acțiunea reconvențională depusă de reprezentantul pârâților Basarab Ivan și Basarab Anastasi, avocatul Bălănuță Ion, prin care aceasta solicită constatarea caracterului abuziv și declararea nulității absolute a clauzelor privind dobânda contractuală, comisionul de analiză și evaluare a împrumutului și dobânda de întârziere, instanța de judecată reține că simpla invocare a caracterului standard al contractului nu este suficientă pentru a atrage nulitatea clauzelor contestate. Regimul juridic al clauzelor abuzive presupune verificarea cumulativă a lipsei negocierii individuale, a încălcării cerințelor bunei-credințe și a existenței unui dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, în detrimentul consumatorului.

La acest capitol, instanța de judecată evidențiază că Basarab Ivan a semnat cererea de împrumut, contractul de împrumut și actele aferente, iar din materialele cauzei rezultă că aceasta era membru al asociației și a solicitat acordarea împrumutului în cunoștință de cauză, fiind indicate în mod expres suma solicitată, termenul, dobânda, destinația împrumutului, ziua scadenței și datele referitoare la garanțiile personale. Clauzele contestate sunt inserate în contract într-o manieră vizibilă și determinabilă, cuantumul dobânzii fiind indicat procentual anual, comisionul fiind indicat atât procentual, cât și valoric, iar dobânda de întârziere fiind descrisă prin raportare la ipoteza neexecutării la termen.

Susținerea reclamantului reconvențional potrivit căreia nu a avut posibilitatea reală de a lua cunoștință de clauzele contractuale nu este susținută prin probe concludente. Nici starea de pretinsă constrângere financiară, nici lipsa negocierii efective a fiecărei clauze nu au fost probate în măsura necesară pentru a demonstra că profesionistul a acționat contrar bunei-credințe sau că a impus consumatorului obligații pe care acesta nu le putea prevedea în mod rezonabil la momentul semnării contractului.

Cu privire la dobânda contractuală de 39% anual, instanța de judecată reține că aceasta a fost acceptată de părți ca element esențial al costului împrumutului și nu rezultă din materialele cauzei că ar depăși limitele legale aplicabile ori că ar fi fost ascunsă, ambiguă sau formulată într-un mod care să inducă în eroare împrumutatul. Reclamantul cererii reconvenționale nu a demonstrat că dobânda convenită este lovită de nulitate și nici că simpla depășire a unui reper de rezonabilitate, în lipsa unei interdicții legale exprese incidente, ar echivala automat cu o clauză abuzivă.

Referitor la comisionul de analiză și evaluare a împrumutului, instanța de judecată reține că acesta a fost prevăzut expres în contract, în cuantum determinat, fiind legat de procedura de examinare a cererii de împrumut și de evaluare a condițiilor de acordare a finanțării. Din înscrisurile cauzei rezultă că anterior încheierii

contractului creditorul a examinat cererea împrumutatului, datele personale, veniturile declarate, garanțiile personale propuse și condițiile de acordare a împrumutului, astfel încât nu se poate reține că respectivul comision ar fi lipsit în mod vădit de orice justificare contractuală sau economică.

În privința dobânzii de întârziere, instanța de judecată constată că aceasta nu a fost pretinsă într-un cuantum excesiv în raport cu suma totală datorată, iar suma efectiv solicitată, de 5 650,45 lei, reflectă consecința întârzierii în executarea obligațiilor asumate. Reclamantul cererii reconvenționale nu a demonstrat că modul concret de calcul ar fi condus la o sarcină disproporționată sau că creditorul ar fi aplicat clauza în mod contrar legii, iar controlul caracterului abuziv nu poate fi realizat doar pe baza unei aprecieri abstracte, desprinse de întinderea creanței efectiv solicitate.

Finalmente, instanța de judecată ajunge la concluzia că nu sunt întrunite condițiile pentru constatarea caracterului abuziv al clauzelor indicate de avocatul Bălănuță Ion. Clauzele contestate au fost formulate în termeni suficient de clari, au fost incluse în contractul semnat de părți, au fost determinate sau determinabile sub aspectul întinderii obligațiilor, iar reclamanții cererii reconvenționale nu a probat existența unui dezechilibru semnificativ contrar bunei-credințe, de natură să justifice sancțiunea nulității absolute.

Instanța de judecată reține, de asemenea, că acțiunea reconvențională prin care avocatul Bălănuță Ion a invocat pretinsul caracter abuziv al unor clauze contractuale a fost depusă abia după intentarea acțiunii principale de către AEÎ „Microîmprumut” și după recepționarea de către aceasta a cererii de chemare în judecată privind încasarea datoriei. Această conduită procesuală are relevanță în aprecierea ansamblului circumstanțelor cauzei, deoarece, de la data încheierii contractului de împrumut și până la momentul declanșării litigiului de către creditor, reclamanții cererii reconvenționale nu au formulat obiecții față de clauzele contractuale, nu au solicitat modificarea acestora, nu au notificat creditorul despre pretinsul dezechilibru contractual și nu au întreprins vreo acțiune juridică prin care să conteste dobânda contractuală, comisionul sau dobânda de întârziere.

Prin urmare, instanța de judecată apreciază că invocarea nulității clauzelor contractuale numai după depunerea acțiunii de încasare a datoriei nu confirmă, prin ea însăși, existența caracterului abuziv al acestora, ci urmează a fi examinată în coroborare cu celelalte probe administrate. Or, lipsa oricăror obiecții anterioare din partea împrumutatului, coroborată cu semnarea contractului, beneficierea efectivă de mijloacele bănești acordate și executarea parțială a obligațiilor contractuale pe

parcursul unei perioade îndelungate, susține concluzia că reclamanții reconvenționali au cunoscut conținutul obligațiilor asumate și nu au demonstrat că, la momentul încheierii contractului, ar fi fost lipsiți de posibilitatea reală de a lua cunoștință de clauzele contestate.

Prin urmare, acțiunea reconvențională urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Cu referire la compensarea cheltuielilor de judecată, instanța de judecată reține că conform art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Așa fiind, reieșind din conținutul prevederilor art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă instanța de judecată va admite pretenția privind compensarea cheltuielilor de judecată și va dispune încasarea în mod solidar de la Basarab Ivan, Valentina Vîrlan, Anastasia Vrăjitoru și Anastasia Basarab, în beneficiul A.E.Î. „Microîmprumut”, cheltuielile de judecată suportate în prezentul proces sub forma taxei de stat în cuantum de 6860,38 de lei și a taxei de timbru în cuantum de 200 lei (f.d. 2, 3).

Cu referire la compensarea cheltuielilor pentru asistența juridică, instanța de judecată reține că, în conformitate cu art. 96 alin. (1) și (1^1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut cîștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Pornind de la practica Curții Europene a Drepturilor Omului, cheltuielile pentru asistența juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.

Caracterul rezonabil al cheltuielilor semnifică faptul că, în raport cu natura activității efectiv prestate, complexitatea, riscul implicat de existența litigiului sau și reputația celui care acorda asemenea servicii, ele să nu fie exagerate. Aici necesită a fi evidențiat că pentru determinarea caracterului rezonabil al cheltuielilor compensației acordate și pentru o apreciere corectă se va ține cont de: a) complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; b) aportul avocatului la

soluționarea cauzei; c) timpul și munca depusă de avocat; d) aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoștințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); e) faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; f) rezultatul obținut; g) restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; h) natura și durata relației dintre avocat și client; i) experiența, reputația și abilitatea avocatului; j) justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; k) suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză; l) alți factori, la discreția instanței.

În hotărîrea Amihalachioaie împotriva Moldovei (cererea nr. 60115/00, 20 aprilie 2004, §47), Curtea a remarcat că în conformitate cu jurisprudența sa, ea urmează să stabilească dacă costurile și cheltuielile au fost realmente angajate, necesare și rezonabile ca mărime. În această privință, Curtea poate să se bazeze pe elemente precum numărul de ore lucrate de avocat și tariful perceput de acesta pentru o oră de lucru.

În cazul supus judecării, rezultă că reclamantul AEÎ „Microîmprumut” a fost reprezentat pe parcursul procesului de avocatul Sergiu Munteanu, fapt confirmat prin mandatul avocațial anexat la materialele cauzei (f.d. 1).

Prin urmare, cheltuielile de asistență juridică estimate de avocatul Sergiu Munteanu în sumă de 6000 de lei sunt reale și rezonabile. Cuantificând timpul utilizat de avocat, instanța de judecată consideră rațional și echitabil a încasa în mod solidar de la Basarab Ivan, Valentina Vîrlan, Anastasia Vrăjitoru și Anastasia Basarab, în beneficiul A.E.Î. „Microîmprumut” suma de 6000 de lei cu titlul de cheltuieli de asistență juridică.

În această ordine de idei, instanța de judecată concluzionează că, cerințele reclamantului AEÎ „Microîmprumut” își găsesc suportul de fapt și de drept şi urmează a fi admise integral, iar, acțiunea reconvențională intentată la cererea depusă de Basarab Ivan și Basarab Anastasia, prin intermediul avocatului Bălănuță Ion, urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. art. 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e :

Partea dispozitivă:

Se respinge acțiunea reconvențională intentată la cererea depusă de Basarab Ivan și Basarab Anastasia, ca fiind neîntemeiată.

Se admite integral acțiunea intentată la cererea de chemare în judecată depusă de A.E.Î. „Microîmprumut”.

Se încasează în mod solidar de la Basarab Ivan IDNP – *****, Valentina Vîrlan IDNP – *****, Anastasia Vrăjitoru IDNP – *****, Anastasia Basarab IDNP – *****, în beneficiul A.E.Î. „Microîmprumut”, IDNO - 1007600070746, datoria în baza contractului de împrumut nr. *****din 02.12.2022 și a contractelor de fidejusiune nr. *****din 02.12.2022, în sumă totală de 210346,89 (două sute zece mii trei sute patruzeci și șase, 89) de lei.

Se încasează în mod solidar de la Basarab Ivan IDNP – *****, Valentina Vîrlan IDNP – *****, Anastasia Vrăjitoru IDNP – *****, Anastasia Basarab IDNP – *****, în beneficiul A.E.Î. „Microîmprumut”, IDNO - 1007600070746, cheltuielile judiciare constituite din plata taxei de stat în sumă de 6860,38 (șase mii opt sute șaizeci, 38) de lei și plata taxei de timbru în sumă de 200 (două sute) de lei și cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 6000 (șase mii) de lei.

Hotărârea judecătorească se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de cel mult 15 zile după ce rămâne definitivă.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Sud în termen de 30 zile de la data pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Cimișlia.

Președintele ședinței,
judecătorul Alexandru Ciorba

copia corespunde originalului Alexandru Ciorba